

38 nous sacerdots en la festa de la Pentecosta

Trenta-vuit fidels de l'Opus Dei van rebre ahir l'ordenació sacerdotal a Roma. El prelat els ha recordat que seran instruments de l'Esperit Sant “per a il·luminar les ànimes i donar resposta a les preguntes que tan sovint angoixen els cors de tantes persones”.

28/05/2007

Unes 1.500 persones han acompanyat els 38 nous sacerdots durant la cerimònia d'ordenació que ha tingut lloc a la basílica romana de sant Eugeni. Per conèixer alguns dels nous ordenats, podeu llegir l'article amb els seus testimoniatges. Per veure algunes imatges de la cerimònia, visiteu la [galeria de fotos](#) i el [vídeo](#).

A l'homilia, Mons. Xavier Echevarría ha animat els presents a “*buscar el Sant Esperit en el fons de la nostra ànima*”. En la festivitat de la Pentecosta, el prelat a convidat els ordenands i qui els acompanyaven “*a conversar amb Ell, a dirigir-nos a Ell en les situacions més diverses. La nostra vida ordinària adquirirà llavors altura i profunditat, relleu sobrenatural*”. [Link: testimoniatges dels nous sacerdots.](#) **PARAULES DEL PRELAT**

La llum, l'aigua, el foc i el vent són alguns dels símbols tradicionalment utilitzats per representar l'Esperit Sant. De cadascun, Mons. Echevarría n'ha tret un ensenyament per a tots, i especialment per als nous sacerdots. Us oferim un resum de les seves paraules:

La seqüència "Veni, Sancte Spiritus" que es resa avui i demà a la Missa, i l'himne "Veni, Creator Spiritus" que es cantarà durant l'ordenació, estan plens d'aquests símbols (...) Ja en la seva primera estrofa, la seqüència parla de l'Esperit Sant com llum de l'ànima, quan demana que ens envii des del Cel un llamp de la seva llum; i després, quan ens convida a invocar: Oh llum beatíssima, omple en el més íntim el cor dels teus fidels. La llum es contraposa a les tenebres. És condició de vida: un món sense llum seria un món mort. L'Esperit dissipa les tenebres del pecat, ens recorda els ensenyaments de Crist i ens ajuda a

aprofundir en ells, ens mostra la bellesa del nostre Pare Déu, ens fa aspirar als béns del Cel. Com ensenya el Catecisme de l'Església Catòlica, «l'Esperit Sant, amb la seva gràcia, és el "primer" que ens desperta en la fe i ens inicia en la vida nova que és: "que et coneguim a tu, l'únic Déu veritable, i al teu enviat, Jesucrist"» (Catecisme de l'Església Catòlica, núm. 684). A vosaltres, fills meus diaques, el Paràclit us donarà, amb el sacerdoti, la capacitat d'ensenyar amb autoritat les veritats de la fe i de la moral cristianes. Sereu instruments seus per a il·luminar les ànimes i donar resposta a les preguntes que tan sovint angioxen els cors de tantes persones: el sentit del sofriment, de la vida i de la mort; l'immens amor del nostre Pare per totes les seves criatures; els deures de justícia i caritat —que són inseparables— cap a totes les persones... Tingueu present l'ensenyament de sant Josepmaria: «Els sacerdots només hem de parlar

de Déu. No parlarem de política, ni de sociologia, ni d'assumpes que siguin aliens a la tasca sacerdotal. I farem així estimar la Santa Església i el Romà Pontífex» (sant Josepmaria). L'Esperit Sant es compara també amb l'aigua. Ho hem escoltat a l'Evangeli. En l'últim dia de la festa dels Tabernacles, el més solemne, Jesús va clamar: Si algú té set, que vingui, i que begui qui creu en mi. Com diu l'Escriptura, brollaran del seu interior riuades d'aigua viva. Es va referir amb això a l'Esperit que anaven a rebre els que creguessin en ell, comenta sant Joan (Missa de la Vigília de Pentecosta, Evangeli (Jo 7, 37-38). En el sagrament de la Penitència, fills meus, podreu rentar les taques de les ànimes, perdonar-los els pecats en el nom i amb l'autoritat de Jesucrist, gràcies a la misericòrdia de Déu Pare i a la potència de l'Esperit Sant. Agraïu al Senyor —donem gràcies tots— aquest do admirable que Déu misericordiós ha posat en les nostres

pobres mans, i procureu treure-li molt de fruit. Seguint l'exemple i els consells de sant Josepmaria, dediqueu moltes hores al ministeri de la Confessió. No és temps perdut; al contrari, és un temps molt valuós, perquè no hi ha "negoci" més gran que salvar ànimes, viure en la gràcia de Déu. Com a Amor, l'Esperit Sant és comparat amb el foc que escalfa els cors i els inflama en amor a Déu i als germans. D'aquesta manera va venir sobre l'Església el dia de la Pentecosta. Infon en nosaltres aquest amor, sobretot, donant-nos Jesús en la Comunió eucarística. El mateix Esperit que, descendint en el si puríssim de la Mare de Déu, va fer possible l'encarnació del Verb, ara fa que el pa i el vi es transsubstanciïn en el cos i la sang de Crist. Estimats diaques. Quan avui descendeixi sobre vosaltres el Paràclit, imprimirà a les vostres ànimes el caràcter sacerdotal, signe indeleble que us conformarà amb Crist Summe i Etern Sacerdot i us

conferirà tots els poders que el Senyor ha atorgat als seus ministres; entre d'altres, el més meravellós i fonamental per a la vida de l'Església: la possibilitat d'actuar in persona Christi Capitis, de fer de Crist en el Sacrifici eucarístic. Amb sant Josepmaria, us convido a tots a considerar «fins a quin punt deu ésser extraordinàriament important i abundantíssima l'acció del Diví Paràclit, mentre el sacerdot renova el sacrifici del Calvari, en celebrar la Santa Missa en els nostres altars» (sant Josepmaria Escrivà, És Crist que passa, n. 130). Quantes gràcies hem d'agrair a Déu Esperit Sant, per aquest do d'amor que és la Sagrada Eucaristia! Per a acabar, voldria recordar un altre signe amb el qual la Sagrada Escriptura ens parla de l'Esperit Sant: el vent. San Lluc ho descriu al començament dels Fets dels Apòstols, quan conta que en complir-se el dia de la Pentecosta (...), tot d'una se sentí del cel una remor com

d'una ventada impetuosa que es girés, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts; (Ac 2, 1-2). Els efectes d'aquesta irrupció es van notar de seguida: Pere i els altres Apòstols, després de llençar fora tots els temors, es van llançar a anunciar públicament la Resurrecció de Jesús amb gran valentia, i van atreure a l'Església un gran nombre de persones. No hauríem d'oblidar-ho mai: encara que les dificultats a la nostra vida personal o en l'apostolat siguin de vegades grans, més fort es manifesta l'acció de l'Esperit en els qui segueixen les seves inspiracions. Amb l'oració, amb la freqüència de sagraments, amb la docilitat plena al Paràclit, se superen tots els obstacles Us recordava al principi que ens trobem en aquesta Basílica com en aquella habitació de la planta alta de Jerusalem, reunits entorn de Maria. Demanem que intercedeixi maternalment pel Sant Pare i pels bisbes, pels nous sacerdots i les seves famílies, per tots els

sacerdots i pel poble de Déu. Faig meva la súplica del Sant Pare en una cerimònia anàloga, fa poques setmanes. Deia Benet XVI: «Demanem que en totes les parròquies i comunitats cristianes augmenti la sol·licitud per les vocacions i per la formació dels sacerdots: comença en la família, prossegueix en el seminari i implica tots els qui s'interessen per la salvació de les ànimes» (Benet XVI, Homilia en una ordenació sacerdotal, 29-IV-2007)”.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/38-nous-
sacerdots-en-la-festa-de-la-pentecosta/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/38-nous-sacerdots-en-la-festa-de-la-pentecosta/)
(21/08/2025)